



Доналд Трамп, предсједник Америке, испунио је једно од важнијих изборних обећања. Објавио је трговински рат остатку свијета.

Досадашњи низ спорадичних трговинских чарки прерастао је у отворени рат одлуком Трампове администрације да увећа царине на увоз одређених роба како би се остварила „фер трговина“ и побољшао спољнотрговински биланс његове државе. Погођене стране ће, како су одлучно најавиле, узвратити истом мјером и „једнако болно“.

Свјетска јавност, поодавно засићена свим могућим сукобима на глобалној сцени, забринуто је потражила објашњење и прогнозу колико ће сукоб великих и богатих утицати на компликовање судбина мањих држава и живота обичних људи.

„Фајнаншел тајмс“, видно ненаклоњен предсједнику Трампу, замолио је своје читаоце (текстом Рана Форохара) да замисле Доналда Трампа као америчког слободног рвача у уским црвеним гаћицама, са америчком заставом на грудима и тетоважом „Волим маму“ на бицепсу. У боксу се противници сукобљавају по строгим правила. У слободном рвању нема правила, али ни стварних сукоба. Све је у фингирању и психологији по којој увијек морају да побиједу „добри момци“. Противник није стваран. Таква је само Трампова потреба да се додвори својим бирачима из „појаса рђе“.

Исти аутор закључује да Трамп води погрешан трговински рат. Погрешан утолико што његова мета није једино и искључиво Кина, као прави амерички противник већ су на нишану и амерички савезници, ЕУ прије свих.

Овај текст не представља само илустрацију тешке унутрашње политичке битке у Америци, већ открива и логику да ли трговински рат може да буде исправан или не. А шта је толико страшно у одлуци да нека држава за пар процената подигне износ царине коју треба платити да би се доспјело на њено тржиште? Толико опасно да заслужује назив — рат. Односно, шта представља толико жељени опозит — трговачки мир?

